

ΠΙΓΚΟΥ·Ι·ΝΟΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
ΤΗΣ ΕΝΩΜΟΤΙΑΣ ΠΙΓΚΟΥ·Ι·ΝΩΝ ΤΗΣ 3ης ΟΜΑΔΟΣ ΝΑΥΤΟΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

Υπεύθυνος : Ι. Π. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Διεύθυνσις : Σολωμού 54	ΕΤΟΣ 2ον ΦΥΛΛΟΝ 21ον ΙΟΥΛΙΟΣ - ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 1938 Αριθ. Τηλεφ. 54-208	Τιμή Φύλλου δραχ. 2. — Έξαετηρικού » 5. — Έτησία συνδρομή · 30. —
--	---	---

ΕΠΙ ΤΗ ΕΙΚΟΣΙΠΕΝΤΑΕΤΗΡΙΑΙ

Η ΕΥΓΕΝΗΣ ΔΩΡΕΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΘΑΛΑΣΣΙΑΣ ΕΝΩΣΕΩΣ

Έπι τῷ ἑορτασμῷ τῆς 25ετίας ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τῆς 3ης Ὀμάδος Ἀθηνῶν Ναυτοπροσκόπων ἡ Ἑλληνικὴ Θαλασσία Ἐνωσις ἐκτιμᾶσα τὴν Ναυτικὴν δρασίην τῆς Ὀμάδος ἐδώρησεν εἰς αὐτὴν Κέρκουρον τύπου Ὀλύμπια-γινὸλ πρὸς ἀσκήσιν τῶν Προσκόπων τῆς εἰς τὴν ἰστιοπλοΐαν καὶ τοῦ τύπου τούτου. Ἡ παράδοσις τοῦ Κέρκουρου ἐγένετο ἐν ἐπισήμῳ τελειῇ παρὰ τὸ κολυμβητήριον Παλαιῦ Φαλήρου ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Ε. Θ. Ε. ἀντιναύρχου κ. Ἰ. Ἡλίτη, ὁ ὁποῖος προσεφώνησεν ὡς ἀκολούθως :

*Κύριε Προεδρεύων τοῦ Σώματος Ἑλλήνων Προσκόπων καὶ
Ἀρχηγὲ τῆς 3ης Ὀμάδος Ναυτοπροσκόπων,
Κύριε Γεν. Γραμματεῦ καὶ Ἐφορε Ναυτοπροσκόπων Ἀθηνῶν,
Κύριοι,*

Παρευρέθην εἰς τὴν σεμνὴν ἑορτὴν ἐπὶ τῇ εἰκοσιπενταετίᾳ σας, ἤκουσα μετὰ προσοχῆς τὴν ἐκθεσίην τῶν πεπραγμένων, ἐξετίμησα καὶ ἐχάρην διὰ τὴν ἐξέλιξιν καὶ πρόοδον τῆς 3ης Ὀμάδος Ναυτοπροσκόπων.

Ὡς Πρόεδρος τῆς Ε. Θ. Ε. εἰσηγήθην εἰς τὸ Δ. Συμβούλιον, ὅπως ἡ ὑμετέρα Ὀμάς τύχη ἐπιβραβεύσεως, τόσον διὰ τὴν ἐπιτυχὴν δρασίην τῆς, ὅσον καὶ διὰ τὴν μακροχρόνιον ὑπαρξίν τῆς.

Τὸ Δ. Συμβούλιον ἐκτιμῆσαν τὴν ἀξίαν τῆς Ὀμάδος σας καὶ τὴν περίλαμπρον αὐτῆς πρόοδον σᾶς προσφέρει, ὡς ἐπαθλον οὕτως εἰπεῖν, ἓνα κέρκουρον καὶ τιμῆς ἕνεκεν σᾶς ἀπονέμει τὸ νεοσύστατον μετάλλιον τῆς Ε. Θ. Ε. «τιμητικῆς διακρίσεως Ναυτικῆς Δράσεως» τὸ ὁποῖον θέλει παραδοθῆ Ὑμῖν, ὅταν τοῦτο θὰ ἔχη κατασκευασθῆ.

Ἐγχειρίζον τὸ δωρητήριον ἔγγραφον, τὸ Δ. Συμβούλιον τῆς Ε. Θ. Ε. εὐχεται νὰ ἴδῃ τὴν 3ην Ὀμάδα Ναυτοπροσκόπων ἐξελισσομένην ἔτι περισσότερον καὶ ἀναδεικνυμένην παραδειγματικῶς εἰς τὸν Ναυτικὸν Ἀθλητισμόν, εὐελπιστεῖ δέ, ὅτι θὰ εὐρεθῆ καὶ πάλιν εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν νὰ ἐκτιμῆσῃ νεωτέρα προοδευτικὴν δρασίην σας.

Ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ὀμάδος κ. Μίνδλερ ἀπῆν-
τησεν εὐχαριστῶν διὰ τὴν προσγιγνομένην εἰς
αὐτὴν μεγάλην τιμὴν καὶ τὴν ἕλικὴν καὶ ἠθι-
κὴν ἐνίσχυσιν τῆς δράσεώς της καὶ ἐξ ὀνόματος
τοῦ Σώματος ἠεὐχαρίστησε τὸν κ. Πρόεδρον τῆς
Ε.Θ.Ε. διὰ τὰς παρεχομένας εὐκολίας ὑπ' αὐ-
τῆς καὶ πρὸς τὰς λοιπὰς ναυτοπροσκοπικὰς ὀ-
μάδας Ἀθηνῶν. Μεθ' ὃ παραλαβὸν τὸν δω-
ρηθέντα Κέρκουρον Ε. Θ. Ε. ἀπέπλευσε πρὸς
τὸν Νεώσοικον τῆς Ὀμάδος, συνοδευόμενον ἐν
ὥραία παρατάξει ὑπὸ τῆς «Νίκης» καὶ τῆς
«Ἀλκυόνος» καὶ ἀκολουθούμενον ὑπὸ τῆς
«Γλαυκῆς».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΙΝ

Ἡ τύχη τῷ φερε νὰ ξαναπεράσω ἀπὸ τὰ μέρη
αὐτοῦ κατασκηνώσαμε τὸν προηγούμενον μῆνα.

Εἶδα τὴν ἴδια γαλάζια θάλασσα, τὸ ἴδιον
δασάκι πὸ μᾶς σκέπαζε μὲ τὸν ἴσκιό του, τὸ
πηγάδι πὸ μᾶς ἔδινε τὸ νερὸ του καὶ τὸν ἴδιον
δρόμον πὸ τὸσες φορὲς διαβήκαμε γιὰ νὰ
πᾶμε εἰς τὸ χωριὸ γιὰ ψώνια, τὸν ἄμμο πὸ
μᾶς δέχθηκε τὴν πρώτη νύκτα τῆς κατασκηνώ-
σεως, τὸ μπακάικο, τὸ χασάπικο καὶ τὸ μανά-
βικο πὸ πέραμα τὰ τρόφιμά μας, ξαναεἶδα
τοὺς λοφίσκους τῆς γῆς πὸ μόνονο δείχνουν πὸ
κρύβαμε ὅλα μας τὰ ἄχρηστα.

Ξαναεἶδα τὰς θεοεἰς τῶν σκηνῶν, ἐδῶ οἱ
Γλάροι, ἐκεῖ οἱ Ἄετοί, παρακάτω οἱ Δελφίνες
καὶ εἰς τὴν ἄκρην οἱ Κερκυραῖοι, πῶ πέρα
χωμένοι μέσα εἰς τὰ πεῦκα κατοικοῦσαν οἱ
Πιγκοῦνοι.

Καὶ τώρα, πόσο ἄδεια μοῦ φάνηκαν ὅλα,
πόσο μοναχικά,..... λίγο μελαγχολικά.

Δὲν μοῦχε ξηνασυμβῆ νὰ ξανάρθω εἰς μόνονο
ἐκεῖ πὸ εἶχαμε κατασκηνώσει εὐθυμοί,
ζωηροί...

Σὰς ξανάβλεπα ὄλους ἀγαπημένοι μου ἀδελ-
φοί, ὄλους σκροπισμένους εἰς τὰ 4 ἄκρα τῆς
Ὀμάδος, μερικοὺς καὶ εἰς τὸ ἔξωτερικόν.

Ἄρα γε τί νὰ κάνετε τώρα πὸ ἐγὼ βρίσκομαι
εἰς τὴν «κατασκήνωσιν»; Ἴσως νᾶσθε ἐξοχή,
νὰ διασκεδάσετε καὶ νὰ παίξετε, ἢ εἰς τὴν δου-
λειά σας, εἰς τὸ γραφεῖον ἢ εἰς τὸ ἐργοστάσιον,
τί ἔμεινε ἀπὸ τὴν κατασκήνωσιν εἰς τὴν ψυχὴν
σας. Ἄ! βέβαια, εὐχάριστοι ἀναμνήσεις, τρα-

γούδια, παιγνίδια, ζωὴ ἐλεύθερη καὶ χαρού-
μενη, ἴσως συγκινητικὲς στιγμὲς, εὐχάριστοι
ἀναμνήσεις....

Κι' ἔπειτα ;
Μόνον ;

* * *

Ἐλπίζω, εὐχομαι, παρακαλῶ τὸν Θεὸ ὀχι.....
Ἄχι μόνον εὐχάριστοι ἀναμνήσεις. Εἰς τὴν
κατασκήνωσιν, ὅλοι τὸ καταλάβαμε, εἶναι πολὺ
εὐκολότερον νὰ εἶναι κανεὶς πραγματικὸς πρόσ-
κοπος ἀφ' ὅτι εἰς τὴν συνηθισμένην ζωὴν. Τὸ
αἰσθάνθηκες, ἀδελφέ μου, καὶ εἶναι ἀλήθεια.

Λοιπόν, εἰς τὴν κατασκήνωσιν, ἔχαμες προ-
μήθεια προσκοπικοῦ πνεύματος καὶ ἐδημιούρ-
γησες κιλὸ μέσα σου. Αὐτὸ θὰ φανῆ εἰς τὴν
συνηθισμένη σου ζωὴ, εἰς τὴν συμπεριφορὰν
σου, εἰς τὴν προθυμίαν, μὲ τὴν ὁποῖαν θὰ βοη-
θήσης τὸν διπλανόν σου.

Προσσχέ ! Συχνὰ τεμπελιάζομεν εἰς τὰς δια-
κοπὰς. Καὶ τότε πολὺ συχνὰ δημιουργεῖται ὁ
πειρασμὸς νὰ ξεχάσωμεν πὼς εἴμεθα πρόσκο-
ποι, πὼς πρέπει νὰ φερώμεθα ὡς πρόσκοποι.

Πρόσεξε, γιατί εἶναι ἓνα ζήτημα ὑπερισχύ-
σεως τοῦ Καλοῦ ἢ τοῦ Κακοῦ.

Ἐσὺ εἶσαι στρατιώτης τοῦ Θεοῦ, στρατιώτης
τοῦ Κιλοῦ καὶ δὲν πρέπει νὰ ξεχνᾷς ὅτι εἶσαι
24 ὥρες τὴν ἡμέρα καὶ 7 μέρες τὴν ἑβδομάδα
(τῶν διακοπῶν συμπεριλαμβανομένων).

Εἶναι μιά τιμὴ αὐτὸ, μιά τιμὴ, πὸ δὲν τὴν
ἔχουν ὅλα τ' ἀγόρια. Λοιπόν, ἀγαπητέ μου, δὲν
πρέπει νὰ νικηθῆς.

Εἶναι δύσκολο ; Ἐνας λόγος περισσότερον.
Δὲν θάταν διόλου ὥραιο νὰ νικῶμεν, ἂν δὲν
εἶχαμε νὰ παλαίψουμε νὰ καμμῖαν δυσκολίαν,
μὲ κανένα κίνδυνον....

Ἡ καλὴ πράξις μᾶς περιμένει. Αὐτὴν πρέπει
νὰ διαλέξωμεν.

ΕΝΑ ΜΙΚΡΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

Ἴδου ἓνας ἀριθμὸς.

410.256

Μπορεῖτε τὸν ἀριθμὸν αὐτὸν νὰ τὸν κάνετε
4 φορὲς μικρότερο, καὶ αὐτὸ γίνεται εἶν μετα-
κινήσετε μόνον ἓνα ψηφίον.

ΟΙ ΑΡΧΗΓΟΙ ΤΗΣ ΑΠΟΙΚΙΑΚΗΣ ΕΚΘΕΣΗΣ

Όλοι βέβαια ξέρετε ότι το 1931 έννέα θηρία της 3ης Όμάδος υπό Άρχηγόν τόν Τάσσο Άντωνόπουλον και θηριοτρόφον τόν σημερινόν Άκέλα, άντιπροσώπευσαν τόν τόπον μας στην άποικιακή έκθεση πού έγινε στο Παρίσι. Η άποστολή έτήρει λεπτομερές ήμερολόγιον τών ύσων συνέβαιναν κάθε μέρα, με φωτογραφίες, εισιτήρια μουσείων, σιδηροδρόμων κτλ. Έκει μέσα διάβαζε κανείς πώς εις ένα περίτερον της έκθέσεως άρπαξαν τού Λώλου τó καπέλο, πώς ó θηριοτρόφος κατεπίεξε οικονομικώς τά θηρία, πώς ó τότε νεαρός υπαρχηγός Γ. Σ. έσπασε από ύπερβολική έπιδεξιότητα ένα κουπί στην λίμνη τού δάσους της Βουλώνης και πλήρωσε 50 φράγκα, και άλλα πολλά και διάφορα σπαρταριστά έπεισόδια πού άφισαν τó ταξίδι αυτό άλησμόνητον στα έννέα θηρία. Κατά κακή μας όμως τύχη τó περίφημον ήμερολόγιον χάθηκε στη Μασσαλία. Μεγαλύτερη άπώλεια δέν μπορούσε νά θρηνηήση τó άρχείο της Όμάδος. Θα έπρότεινα λοιπόν στα έννέα θηρία νά γράψουν ότι τó κάθε ένα θυμάται, ώστε κάτι νά περιωσθί από την περίφημη αυτή άποστολή. Βέβαια δέν είναι άνάγκη νά γράψουν ότι ó σημερινός άρχηγός κατεροπώθη σχεδόν στο κολύμπι, ούτε πως ó Άκέλας την τελευταία μέρα άφησε δύο από τά επίλεκτα θηρία νά γυρίζουν πειναλαία ολόκληρο τó Παρίσι με 3,60 στην τσέπη και νά πάνε και στο θέατρο! Υπάρχουν όμως τόσα άλλα...

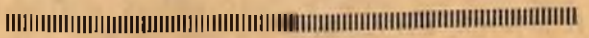
Ένα από αυτά τά «άλλα» είναι και τó έπεισόδιο τού Τάσου Άντωνόπουλου μ' έναν άρουραίο της κατσκονηώσεως. Θα προσπαθήσω νά σά: τó διηγηθώ με όσο τó δυνατόν μεγαλήτερη πιστότητα και ακρίβεια.

Η κατασκήνωσις τών Προσκόπων πού ήλθαν στην έκθεση ήταν έγκατεστημένη στο δάσος της Βενσέν κοντά στα παλαιά όχυρώματα τού Παρισιού από τά όποι: την χώριζε μία μεγάλη τάφρος και οι σκηνές της έλληνικής άποστολής ήσαν άκριβώς κοντά στη τάφρο αυτή. Κάθε πρωί τó έπιτελείον της κατασκήνώσεως με επί κεφαλής τόν Πονθόνιον τού Άμεκκυρίου, όπως ειχαμε επί τó έλληνοπρεπέστερον μεταφώρσει τó όνομα τού Άρχηγού της κατασκήνώσεως, έπιθεωρούσε άκριβώς μετά τó ρόφημα τις διά-

φορες ομάδες. Ό Τάσος Άντωνόπουλος είχε μια περίεργη συνήθεια. Άργούσε πάντα νά πιή τó γάλα του ώσπου μία φορά τόν έπιασε ή τσιμπίδα. Έκει πού άπελάμβανε τó ρόφημά του και ένα τραγανιστό φραντζολάκι από εκείνα πού ó τροφοδότης, παλαιός πολεμιστής τού μακεδονικού μετώπου, έδινε εν άφθονία στους Έλληνες, νάσου και ξεπροβάλλουν δλοι οι μανδαρίνοι. Μόλις προφθάσαμε νά παραταχθούμε και ó άρχηγός μας πού δέν έννοούσε και' ούδένα λόγο νά χάση τó υπόλοιπο τού ροφήματός του, έχωσε τó κύπελλό του σε κάτι χόρτα πού ήσαν πρós την τάφρο, τó σκέπασε με τó φραντζολάκι και έτρεξε νά ύποδεχθί τόν άρχηγό κατασκηνώσεως.

Σε λίγο τέλειωσε ή επιθεώρησις. Ό Τάσος Άντωνόπουλος έτρεξε ν' άποτελειώση τó γάλα του κι' έμεις νά έτοιμασθούμε για την έκθεση. Δέν πέρασαν όμως παρά λίγα δευτερόλεπτα και άκοϋμε γοερές κραυγές: «πιάστε τον, πιάστε τον». Άρπάξαμε ό καθένας ό, τι βρήκε πρόχειρο και κραδαίνοντας ξύλα και ρόπαλα έσπεύσαμε εις βοήθειαν τού άρχηγού νομίζοντας πώς κάποιος κλέφτης θά ήρθε από την μεριά της τάφρου. Έν ριπή όφθαλμοϋ φθάσαμε εις τόν «τόπο τού δυστυχήματος» και βρήκαμε τόν άρχηγό νά άλαλάξη μπροστά στο κύπελλό του «μού άρπαξε τó φραντζολάκι μου ó άθλιος». Γυρνάμε νά βρούμε τόν κλέφτη και μόλις προφθάσαμε νά δοϋμε έναν άρουραίο μεγάλο σαν γάτο Άγκύρας νά φεύγη μ' όλη την ταχύτητα τών ποδιών του κρατώντας στα δόντια του τó φραντζολάκι τού άρχηγού. Φαντάζεσθε τι άλυταγμός έγινε πού έκανε τόν ποντικό νά φεύγη με άκόμην μεγαλύτερη γρηγοράδα. Ό άρχηγός από την έπομένη έτρωγε στην ώρα του.

ΔΙΓΕΝΗΣ

Ό ΠΙΓΚΟΥ·Ι·ΝΟΣ ζητεί συγγνώμην από τους άναγνώστας του δια την μη έκδοσίν του τόν παρελθόντα μήνα, όφειλομένην εις άπρόοπτον κάλυμα τού τυπογραφείου.

Τύποις: ΝΙΚ. ΤΙΑΠΕΡΟΓΛΟΥ
Μιλτιάδου 7 — Άθήναι
Τηλ. 22-673

ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΣΕΙΣΜΟΥΣ

Ξαπλωμένος επάνω εις ένα καμιόι γεμάτο κουραμένες, ταξειδεύω προς τὸν Ὁρωπὸν, συνοδευὼν τὰ τρόφιμα ποῦ στέλλει τὸ Πατριωτικὸν Ἴδρυμα εἰς τοὺς σεισμοπαθεῖς.

Τατόι, Κατσιμήδι, Ἅγιος Μερκούριος, Μαλακάσα, Μύλεσι, Σκάλα Ὁρωποῦ. Μία ἀπὸ τὰς ὄραιοιτέρας διαδρομὰς μέσα εἰς τὴν Ἀττική. Ἡ βροχὴ ἔχει σταματήσει πρὸ ὀλίγου. Πότε-πότε πέφτουν μερικά σταγόνες. Ἡ γῆ εἶναι φρεσκοποτισμένη, μυρίζει θυμασία, ἡ θεὰ ὠραιοτάτη, τόσον ποῦ συχνὰ ἀφαιροῦμαι, φεύγει ἀπὸ τὸν νοῦν μου ὅλη ἡ τραγικότης τῆς καταστάσεως καὶ νομίζω ὅτι κάμνω μιὰ ἐκδρομὴ μὲ τὴν ναυτοπροσκοπικὴ ὁμάδα μου. Δὲν ἀργοῦν ὅμως νὰ μὲ ἐπαναφέρουν εἰς τὴν πραγματικότητα..... οἱ κουραμένοι ποῦ δὲν εἶναι πολὺ κατάλληλος διὰ κρεββάτι). (Πρὸς ἄρσιν παραξηγήσεων δηλώνω, ὅτι μεταξὺ τῶν κουραμένων καὶ τοῦ σώματός μου μεσολαβεῖ τὸ καραβόπανο μὲ τὸ ὅποιο εἶναι σκεπασμένοι).

Ἐπιτέρας ἀπὸ διαδρομὴν δύο περίπου ὥρων φθάνομεν εἰς τὴν Σκάλα Ὁρωποῦ, ποῦ εἶναι τὸ κέντρον ἀπὸ ὅπου στέλλονται αἱ βοήθειαι εἰς ὅλα τὰ παρακείμενα χωρία.

Μεγάλῃ κινήσει ἐπικρατεῖ εἰς τὴν πλατείαν παρὰ τὴν μισογχεμισμένην ἐκκλησίαν τοῦ χωριοῦ. Τὰ συνεργεῖα τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ ἔχουν φθάσει ἀπὸ τὸ πρῶν μεταξὺ τῶν πρώτων, ὡς συνήθως. Ἐχουν στηθῆ τὰ πρόχειρα νοσοκομεῖα, ἡ περισυλλογὴ τῶν τραυματιῶν ἔχει γίνεαι, καθὼς καὶ ἡ ἐπίδεξις τῶν τραυματιῶν καὶ τώρα ἔχει ἀρχίσει ἡ μεταφορὰ τῶν τραυματιῶν εἰς τὰς Ἀθήνας, εἴτε ἀπ' εὐθείας μὲ τὰ νοσοκομειὰ αὐτοκίνητα, εἴτε μὲ αὐτὰ μέχρι Μαλακάσας καὶ ἀπὸ ἐκεῖ σιδηροδρομικῶς. Ἐξω ἀπὸ τὰς νοσοκομειὰς σκηνὰς κάθεται ἕνας ἰατρός καὶ ὁμολογῶ ὅτι σπανίως ἔχω ἰδῆ ἄνθρωπον μὲ πλεόν σαφῆ τὰ ἕληνη τῆς κοπώσεως εἰς τὸ πρόσωπόν του. Καὶ σκεφθῆτε. Ἀπὸ τὸ πρῶν ἔχει νὰ ἐξετάσῃ καὶ νὰ περιποιηθῆ περὶ τοὺς 40—50 τραυματίας καὶ τώρα, ἱκανοποιημένος ποῦ ἐτελείωσε γρήγορα καὶ μεθοδικὰ τὴν ἐργασίαν του, περιμένει νὰ ἐξασφαλίσῃ ὅλην τὴν μεταφορὰν διὰ νὰ ἱμπορέσῃ νὰ ἐξουρασθῆ.

Εἰς ἕνα τραπεζάκι κυφενείου αἱ κυρίαί τοῦ Πατριωτικοῦ Ἰδρυματος ἀσχολοῦνται μὲ τοὺς καταλόγους τῶν τροφίμων, ἐνῶ ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν τρώγουν καὶ ἀπὸ κανένα καρπούζι—τὸ

μόνο ἀσφαλὲς δροισιτικὸν διὰ νὰ πάρουν δυνάμεις. Καὶ ἔχουν μεγάλην ἀνάγκην ἀπὸ δυνάμεις διότι εὐρίσκονται ἀπὸ τὸ πρῶν ἐδῶ κάτω ἀπὸ τὴν βροχὴν ἐν ἀρχῇ καὶ ἀπὸ σύννεφα σκόνης ἔπειτα, τόσον ποῦ μιὰς κυρίας τὸ μαῦρο φόρεμα ἔχει πάρει μιάν ἀπόχρωσιν γκρι. Τώρα πῶς ἀφοῦ τὸ ἔδαφος ἦτο βρεγμένον ἐσηκώθη τόση σκόνη δὲν ἠμπούρεσα νὰ καταλάβω. Οἱ ἄττοι κάτοικοι, ἀφοῦ ἐπῆραν ὅτι ἠμπούρεσαν ἀπὸ τὰ σπῆτια τῶν καὶ ἀφοῦ ἔκλαυσαν τοὺς συγχωριανούς τῶν ποῦ ἐσκοτώθησαν καὶ τοὺς ἐποίους ἐκήδευσεν τὸ πρῶν ὁ Μητροπολίτης Ἀττικῆς καὶ Μεγαρίδος Ἰάκωβος, ἔχουν συγκεντρωθῆ εἰς τὴν πλατείαν, παρακολουθοῦν τὴν κίνησιν καὶ ἔχουν πύρει ὀλίγον θάρρος βλέποντες τὸ ἐνδιαφέρον τόσου κόσμου δι' αὐτούς. Κατὰ μιάν στιγμὴν ἀκούω κλάμματα εἰς ἕνα σημεῖον. Πλησιάζω καὶ βλέπω ἕνα μικρὸ παιδάκι ποῦ προσποθεῖ νὰ τὸ παρηγορήσῃ μιὰ ἀδελφὴ τοῦ Πατρ. Ἰδρυματος. Ὁ τρόμος εἶναι ζωγραφισμένος ἀκόμη εἰς τὸ πρόσωπόν του. Μανθάνω, ὅτι ἐσκοτώθησαν οἱ γονεῖς του. Τί δυστυχία!

Μετ' ὀλίγον ἡ ἀντιπροσωπεῖα τῆς Ὁμάδος μας ξεκινᾷ συνοδευοῦσα τὸν Μητροπολίτην διὰ νὰ διανείμωμεν τρόφιμα εἰς μερικά ἀπὸ τὰ περίεχωριά.

Μίλεσι: Ἐδῶ εὐτυχῶς κανένα θῦμα. Τὰ σπῆτια ὅμως τὰ περισσότερα εἶναι ἀκατοίκητα, ὅπως ἐδήλωσαν οἱ μηχανικοὶ, καὶ οἱ κάτοικοι παραμένουν εἰς τὸ ὑπαιθρον. Περιστοιχίζου τὸν Σεβασμιώτατον μόλις κατεβαίνει ἀπὸ τὸ αὐτοκίνητον καὶ τὸν εὐχαριστοῦν διὰ τὸ ἐνδιαφέρον του. Μὲ ἀφιλοκέρδειαν καὶ αὐταπάρνησιν ἀξιοθαύμαστον εἰς αὐτὰς τὰς ἀπελπιστικὰς δι' αὐτοὺς στιγμὰς λέγουσιν ὅτι οἱ περισσότεροι δὲν ἔχουν ἀνάγκην ἀπὸ τρόφιμα ἐκτὸς ἀπὸ μερικάς οἰκογενείας ἀπόρων. Πάντως ἀφήνομεν εἰς τὸν κοινοτάρχην ὅτι τοὺς ἀναλογεῖ καὶ φεύγομεν.

Μαλακάσα: Ἡ πλεόν συγκινητικὴ δι' ἐμὲ στιγμὴ ἦτο ἐδῶ, ὅταν ὁ γέρος παπᾶς τοῦ χωριοῦ, ποῦ ἐκήδευσεν τὸ πρῶν τὴν ἀρραβωνιασμένην κόρην του, ἦλθε νὰ χαιρετήσῃ τὸν Σεβασμιώτατον. Ὅταν ἐσκυπτε νὰ ἀσπασθῆ τὸ χέρι του δὲν ἠδυνήθη νὰ κρατηθῆ καὶ τὸν ἔπιασαν τὰ κλάμματα. Ὅλοι ἐδακρύσαμεν ἐμπρὸς εἰς τὸν πόνον τοῦ πατέρα ποῦ ἔχασεν τὸ παιδί του, ἀλλὰ καὶ ἐθαυμάσαμεν τὴν ψυχικὴν του δύναμιν ὅταν μετ' ὀλίγον τὸν εἶδαμεν αὐτὸν ποῦ ἐκτύπησεν σκληρότερον ἢ Μοῖρα νὰ μὴ ξεχνᾷ καὶ τὸ καθῆκόν του ἀπέναντι εἰς τὸ πνευματι-

κόν του ποιμνιον και να παρηγορη τους απλους αυτους ανθρωπους, που εχασαν τα σπιτια των και που τον εβλεπαν ολοι ως πατερα. Η ζωη του εις την υπηρεσιαν της Εκκλησιας δεν επηγε χαμενη, απου του εδωσε το μεγαλειτερον δωρον δι' ενα ανθρωπον: την Πιστιν. Και τωρα με αυτην την πιστιν παρηγορηθηκε και ειχε και την δυναμιν να παρηγορη και τους άλλους.

Με τον ακουραστον Μητροπολιτην Ιακωβον, που ευρισκετο απο τα ξημερωματα εις το ποδι, περιοδεων τα χωρια τα σεισμοπληκτα και ενθαρουνων τους κατοικους, εξεκινήσαμεν επεिता δια το Κακοσαλει. Και εδω ευτυχως δεν υπάρχουν θίματα και δεν εχουν καταρρευσει πολλα σπιτια ολα υμως εχουν ραγισει και οι μηχανικοι που τα επεσεκεφθησαν συνεβουλευσαν να διαμεινουν ολοι εις το υπαιθρον. Αι σκηναί δεν εχουν φθασει ακομη, ευτυχως ομως ο ουρανός εχει καθαρισει και ο κίνδυνος βροχης παρηλθε. Επεσεκεφθη την ωραιοτάτην και νεαν εκκλησιαν του χωριου, της οποιας τα εγκαινια εγιναν μόλις προ μηνός. Και ο Οικος του Θεου δεν εχει διαφυγει την σκληραν μοιραν των άλλων οικοδομημάτων και φαίνονται καθαρά τα ραγίσματα — επιπόλαια ευτυχως — σημάδια της θεομηνίας που επερασε.

Όταν εφθάναμεν ετελειωνεν η λιτανεία που εγινε εις την μεγάλην πλατειαν του χωριου και ολοι οι χωριανοι εχαι παρευρεθη δια να ενώσουν τας δεήσεις προς τον Υψιστον, εις τον οποιον καταφευγει και ο πλέον απιστος εις τιοαύτας στιγμάς, όταν αντιλαμβάνεται την μηδαμινότητα του ανθρωπου, και κατανοει ότι μόνον ο Θεός είναι η πραγματική Δύναμις.

α. δ.

ΟΥΤΕ ΠΟΥΝΕΝΤΕΣ, ΟΥΤΕ ΛΕΒΑΝΤΕΣ

Ευρισκόμην τότε εις την Σίφνον, εις το ωραιον αυτο Κυκλαδικόν νησί, αναμένων το καράβι της γραμμής δια τον Πειραιά. Αλλά τότε η συγκοινωνία δεν ητο τόσοσν πυκνή οσον είναι σήμερα, και εγώ επειδη ειχα δουλειές εβιαζόμην να επιστρέψω εις τον Πειραιά. Είχα αρχίσει να στενοχωροῦμαι επειδη δεν θα επρόφθαινα, αλλά ευτυχως η τύχη με εβοήθησε.

Περιφερόμενος εις το λιμάνι συνήνητησα τον παλαιόν φίλον μου καπετάν Κωνσταντή, ο οποίος ειχεν ιδιόκτητον τρεχαντήρι. Είχε επιτύ-

χει ενα κιλόν ναῦλον δια τον Πειραιά και ετοιμάζετο να σαλπάρη. Του είπα λοιπόν πώς εβιαζόμην να επιστρέψω εις τον Πειραιά και ότι το καράβι εβράδυνε να ελθη και άλλα πολλά. Εκείνος μόλις το ηκουσε μου ειπε, αν θέλω να υπάγω με το τρεχαντήρι του. Εγώ χωρίς να το καλοσκεφθῶ, εδέχθην δια πολλούς λόγους. Πρώτον, διότι δεν θα ανεχωροῦμεν αμέσως, δεύτερον, διότι δεν θα επλήρωνα ναῦλον και εις το τέλος ενα ταξιδάκι με ιστιοφόρον είναι πολὺ ευχάριστον. Και πραγματικῶς δεν μετενόησα. Και οὔτω με την βοήθειαν ελαφροῦ απογείου ανέμου, αποῦ ελύσαμεν πρυμάτσες εξεπλεύσαμεν εις το πέλαγος. Ημεθα τέσσαρες εν ὄλω εις το καράβι. Ο Καπετάν Κωνσταντής, ένας παλαιός λαστρῶμος ο Νικόλας — τύπος ἀληθινοῦ γεροθαλασσολύκου που ειχε φάγει, ὅπως λέγεται, την θάλασσαν με το κουτάλι — ένας μούτσος ο Βαγγέλης, ἀμούστακο παιδι ἀκόμα 16 περίπου ετών, και εγώ, ὡς επιβάτης. Όταν εξανοίχθημεν αρκετά εις το πέλαγος ειχεν ενα καλό αεράκι που μās εβοήθει να παίρνωμε περι τα τέσσαρα μίλλια την ὥραν, μά όταν εβράδυνασε, πλησίον εις το στενόν Κύθνου και Κέας, ο άνεμος εκόπασε και το τρεχαντήρι μας εμενε ἀκίνητο. Τι να κάνουμε; θα επιριμέναμε τον άνεμον, αποῦ εσερούμεθα μηχανῆς. Αποῦ λοιπόν εφάγαμεν την κακκαβιάν που ητο υπερόχος, ηρχίσαμε να κονβεντιάζωμεν δια διάφορα ζητήματα, δια τον άνεμον κλπ. Αμα επερασεν αρκετή ὥρα εγώ επήρα την κουβέρταν μου και αποῦ την εστρωσα εις την κουπαστήν επεσα να κοιμηθῶ. Δεν ειχα ἀκόμη καλά-ταλά πέσει, όταν ακούω την φωνήν του Καπετάν Κωνσταντή να μου λέγη: «Απο την ἄλλην μεριά να στρώσης, διότι την νύκτα θα πιάση δυνατός πουνέντες και θα σε βρέξη η θάλασσα». Δεν ειχε καλά-καλά τελειώσει τα λόγια του, όταν ο Νικόλας εφώναξεν: «Απ' την ἄλλην μεριά να στρώσης διότι την νύκτα θα πιάση δυνατός λεβάντες και θα βραχῆς».

«Σώπα, σύ, λέγει ο καπετάν Κωνσταντής, την νύκτα θα εχουμε δυνατόν πουνέντε...» «Όχι, θα εχουμε λεβάντε, εφώναξεν ο Νικόλας. Ξεύρεις συ καλύτερα ἀπο εμένα; Εγώ εχω ταξειδεύσει εις την Μαύρην Θάλασσαν, εις τον Εὔξεινον, εις την Μεσόγειον και εις τον Ωκεανόν. Εκεί να ιδῆς, και ὄχι εδῶ, καπετάνιος ἀπο την Σίφνον εως τον Πειραιά». Εθύμωσε και ο καπετάν Κωνσταντής και λέγει: «σώπα σύ, θα εχουμε πουνέντε». «Όχι, λεβάντε», φωνάζει ο

Νικόλας. «Όχι πουνέντε», «όχι λεβάντε», στρώ-
νω και ἔγὼ εἰς τὸ μέσον τῆς κουβέρας νὰ κοι-
μηθῶ, χωρὶς νὰ δυσαρεσθῶ οὔτε τὸν ἕνα οὔτε
τὸν ἄλλον. Καθὼς ἤμην κουρασμένος ἐκοιμήθην
γρήγορα. Καὶ τὸ πρωῖ, ὅταν ἐξύπνησα, εἶδα ἕνα
λαμπερὸν ἥλιον νὰ ρίγῃ τις καυτερές του ἀκτι-
νες εἰς τὴν καλμαρισμένην θάλασσαν. Οὔτε
ἴχνος ἀνέμου. Καὶ ὅταν ἐσηκώθην εἶδα τὸν
καπετὰν Κωνσταντῆ καὶ τὸν Νικόλα νὰ τρα-
βοῦν, συμπιλωμένοι τώρα πλέον, κουπί μετὰ
κεφάλια γυρμένα ἔμπρὸς ὡς νὰ ἐκρέμοντο ὅπως
τὰ πανιά, πού δὲν τὰ ἐκίνει οὔτε ἡ ἐλαχίστη
επιπὴ ἀνέμου.

Οὔτε πουνέντες, οὔτε λεβάντες. Σ⁹

Ο ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΠΙΓΚΟΥ'Ι ΝΟΥ

Παρακαλοῦμεν ὅλας τὰς ομάδας, ὀδηγῶν,
προσκόπων, λυκοπούλων νὰ μᾶς στείλουν τὰ
περιοδικὰ πού ἔβγαλαν εἰς τὴν κατασκήνωσίν
των. Τὸ καλλίτερον θὰ βραβευθῆ κατὰ πρωτό-
τυπον τρόπον.

Σημ. Παντοῦ ὑπάρχει ἡ ὄραία συνήθεια εἰς
τὸ τελευταῖον camp-bite νὰ ἐκδίδεται τὸ περιο-
δικὸν τῆς κατασκήνωσεως, ἕνα ἔμμετρον ἢ πε-
ζὸν περιοδικὸν πού ἐξιστορεῖ καὶ διακωμωδεῖ
ὅλα τὰ συμβάντα. Ἐλπίζομεν πῶς καὶ αἱ ἑλλη-
νικαὶ ομάδες δὲν θὰ ὑστερήσουν καὶ πῶς ὁ δια-
γωνισμὸς μας θὰ γίνῃ, ἴσως, αἰτία νὰ δημιουρ-
γηθῆ καὶ νὰ καλλιεργηθῆ τὸ ὄραϊον αὐτὸ ἔθι-
μον καὶ εἰς τὰς ὑπολοίπους ομάδας. Περιμένο-
μεν μετὰ ἀνυπομονησίαν τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως
πού θὰ εἶναι ἡ 15ῃ Ὀκτωβρίου. Τὰ περιοδικὰ
θὰ ἀποσταλοῦν εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Πιγκοῦινου
Σολωμοῦ 54.

Π.

Η ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΙΣ ΤΗΣ ΑΓΕΛΗΣ ΜΑΣ

Τὰ Λυκόπουλα τῆς 3ης καὶ 9ης Ἀγέλης ἔμει-
ναν 15 ἡμέρας εἰς τὴν κατασκήνωσίν των εἰς
Ἴσθμίαν ὑπὸ τὰς περιποιήσεις τῆς οἰκογενείας
Κ. Σκέφερη, εἰς τῆς ὁποίας τὸ κτήμα φιλοξε-
νοῦνται. Κατὰ τὴν ἐκεῖ διαμονήν των ἐπαιξαν,
ἐτραγουδῆσαν, ἔκαναν τὰ λουτρά των, τὰς μι-
κροεκδρομάς των, τὰς ἀνιχνεύσεις των, ἐβόηθη-
σαν ὅμως καὶ εἰς τὸ μαγεῖρευμα καὶ ἀνέλαβαν

τὴν καθαριότητα τῆς κατασκήνωσεώς των, ἀπέ-
κτισαν ἀστέρια καὶ πτυχία, ἐδιδάχθησαν τὸ
πτυχίον ἐπικούρου καὶ παρατηρητοῦ καὶ ἔμα-
θαν κολύμβι. Χάρις εἰς τὴν συμμετοχὴν πολλῶν
εἰδικῶν «Μεγάλων» καὶ τὴν πειθαρχίαν τῶν
Λυκοπούλων ἡ κατασκήνωσις εἰργάσθη καλά.
Ὅσοι ἔλαβον μέρος ἔμειναν μετὰ τὰς καλλίτερας
ἐντυπώσεις καὶ τὴν ἀμνησιν 15 ἡμερῶν χα-
ρουμένου κυνηγιοῦ εἰς τὴν ζούγκλαν τῆς Ἴσ-
θμίας μετὰ τὴν ἀδελφωμένην Ἀγέλην τῆς 9ης
καὶ τῆς 3ης.

ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΟΡΤΑΣΜΟΝ

ΤΗΣ ΕΙΚΟΣΙΠΕΝΤΑΕΤΗΡΙΔΟΣ ΤΗΣ 3ης ΟΜΑΔΟΣ

— Τὴν Κυριακὴν, 10 τρέχ., ἐγένετο εἰς τὰς
αὐλὰς τῆς Μαρασλείου Παιδαγωγικῆς Ἀκαδη-
μίας, εὐμενῶς παραχωρηθείσας, ἡ προαναγ-
γελθεῖσα προσκοπικὴ ἑορτὴ τῆς 3 Ο. Α. Ν. Π.
Τὸ πρόγραμμα τῆς ἑορτῆς περιελάμβανε προσ-
κοπικὰ παιγνίδια καὶ διαγωνισμοὺς μεταξὺ τῶν
Ναυτοπροσκόπων τῆς Ὀμάδος καὶ ἀκολούθως
μεταξὺ τῶν μικροτέρων ἐκ τῶν θειτῶν, κυλι-
κεῖον, χοροὺς καὶ μικρὰν φωτιὰν κατασκήνω-
σεως. Ἡ ἑορτὴ αὕτη, ἐκτὸς τοῦ εὐεργετικοῦ
διὰ τὴν Ὀμάδα οἰκονομικοῦ ἀποτελέσματος,
ἀπέδειξε διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν τὸ πόσον ζωη-
ρὸν εἶναι τὸ ἐνδιαφέρον τῆς κοινωνίας μας
διὰ κάθε προσκοπικὴν κίνησιν. Ἰδιαιτέρως
πρέπει νὰ τονισθῆ ὁ ζῆλος τῆς ὀργανωτικῆς
ἐπιτροπῆς τῆς ἑορτῆς, ἡ ὁποία ἀποτελουμένη
ἐκ γονέων καὶ ἀδελφῶν προσκόπων τῆς Ὀμά-
δος, ἐκ μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς αὐτῆς καὶ ἄλλων
φίλων τῆς, δὲν ἐφείσθη κόπων καὶ δαπανῶν
διὰ τὴν ὑπὸ πάντων τῶν παρευρεθέντων θαυ-
μασθεῖσαν ὀργάνωσιν τοῦ ὑπ' αὐτῆς ἀναλη-
φθέντος μέρους τῆς ἑορτῆς.

Κατὰ τὸ τέλος τῆς ἑορτῆς ἀνεγνώσθη ἡ ἀκό-
λουθος ἀνακοίνωσις τοῦ Ἰδρυτοῦ Ἀρχηγοῦ, δι'
ἧς οὗτος κηρύσσει τὴν λήξιν τῶν ἑορτῶν τῆς
Α' εἰκοσιπενταετηρίδος τῆς Ὀμάδος καὶ ἀνα-
κοινοῖ ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου Τιμῆς τοῦ
Συστήματος περὶ ἀνακηρύξεως τῆς Ἑλληνικῆς
Θαλασσίας Ἐνώσεως μεγάλης Εὐεργετικῆς
Ὀμάδος.

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΓΗ

‘Ι. ‘Αρχηγού 3ης Ο. Α. Ναυτοπροσκόπων
της 10ης ‘Ιουλίου 1938.

Μετά μεγίστης χαρᾶς καὶ προσκοπικῆς ὑπερφανείας, ἀνακοινῶ πρὸς τὴν Ναυτοπροσκοπικὴν Ὀμάδα μας, ὅτι ἡ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν Ἑλληνικῆ Θαλασσία Ἐνωσις, ἐπ’ εὐκαιρίᾳ τοῦ εὐτυχοῦς γεγονότος τῆς συμπληρώσεως εἰκοσιπενταετίας ἀπὸ τῆς συστάσεώς της, ἐδώρησε πρὸς αὐτὴν Κέρκυρον κατασκευασθέντα ἐν Θεσσαλονίκῃ ἐπὶ τῶν προδιαγραφῶν τῆς Ὀλύμπια Γιῶλ.

Ἐπὶ τῇ ἀναγγελίᾳ τῆς μεγάλης ταύτης καὶ τιμηκωτάτης διὰ τὴν ἡμετέραν Ὀμάδα δωρεᾶς, συνελθὼν τὸ Συμβῦλιον Τιμῆς τῆς Ὀμάδος ἀνεκήρυξε τὴν Ἑλληνικὴν Θαλασσίαν Ἐνωσιν Μεγάλην Εὐεργετίδα τῆς 3ης Ὀμάδος Ἀθηνῶν Ναυτοπροσκόπων καὶ ἀπεφάτισε τὴν ἀναγραφὴν αὐτῆς ἐν τῇ οἰκείᾳ Στήλῃ τῶν Μεγάλων Εὐεργετῶν.

Συγγαίρων ἅπαντας τοὺς συντελέσαντας κατὰ τὸ 25ετὲς χρονικὸν διάστημα εἰς τὴν ἀνάδ-ιξιν τῆς Ὀμάδος, ἀξίας τοιοῦτων τιμητικῶν ἐνδείξεων, εὐχομαι, ὅπως καὶ ἐν τῷ μέλλοντι ἀπὸ κοινοῦ καὶ ἐν ὁμονοίᾳ ἐργαζόμενοι, διατηρήσῃτε ἀμείωτον τὴν περὶ τῆς δράσεως αὐτῆς καλὴν γνῶμην.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς σημερινῆς συγκεντρώσεως παλαιῶν καὶ νέων Ναυτοπροσκόπων τῆς Ὀμάδος μας, Ἀκριῶν καὶ Λυκοπούλων καὶ τῆς λήξεως τῶν ἑορτῶν τῆς πρώτης εἰκοσιπενταετηρίδος, ἐκφράζω τὰ θερμὰ καὶ εὐγνώμονα αἰσθημάτά μου πρὸς ἅπαντας Ὑμᾶς διὰ τὸ πλήρες προσκοπικῶν αἰσθημάτων Ψήφισμα, τὸ ὅπονον μοὶ διεβιβάσατε διὰ τοῦ ἀγαλητοῦ συναδέλφου Ἀρχηγοῦ Γεωργίου Σπέντσα ἐπὶ τῇ εὐτυχεῖ συμπληρώσει εἰκοσιπενταετίας ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τῆς Ὀμάδος, ἀποδεχόμενος ἅμα ὡς ὑπόσχεσίν σας προσκοπικὴν τὴν δι’ αὐτοῦ παρεχομένην, ὅτι θὰ ἐργασθῆτε, ὅπως ἡ Ὀμάς μας μείνῃ γιὰ τὸ καλὸ πάντα πρώτη.

M. Μίνδλερ

— Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ὑπὸ τῆς Ὀμάδος σχεδιασθεῖσαν Πανελληνίον Ναυτοπροσκοπικὴν κατασκήνωσιν διὰ τὸν προσεχὲς Αὐγουστον, ματαιοῦται, τοῦλάχιστον διὰ τὸ τρέχον ἔτος, λόγῳ τῶν πολλῶν ἀσυχλιῶν τῶν περισσοτέρων ἐκ τῶν ἀξιωματικῶν καὶ βαθμοφόρων τοῦ Συστήματος.

Ἄντ’ αὐτῆς θὰ γίνῃ κοινὴ κατασκήνωσις τῆς 3ης Ο.Α.Ν. μετὰ τῆς 2ας Ο.Ν. Ἀλεξανδρείας

(τῆς ἰδρυθείσης ὑπὸ τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς 3 Ο.Ν. κ. Α. Ἀντωνομουλοῦ) ἀπὸ 1—15 Αὐγουστοῦ εἰς τὸ ἐν Σουνίῳ κτήμα τοῦ κ. Χάρτι εὐγενῶς παραχωρηθέν.

ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΑ ΝΕΑ

— Εἰς τὸ Νύερι τῆς Κέννα, ὁ ἀρχηγὸς τῶν Προσκόπων μετὰ τῆς Λαίδης Μπάντεν Πάουελ κτίζουσι διὰ νὰ μείνουσι ἕνα ἀπλοῦν ἐξοχικὸν σπιτάκι, εἰς τὸ ὁποῖο θὰ περνοῦν εἰρηρικὰ τὸ μεγαλύτερον μέρος τοῦ ὑπολοίπου τῆς ζωῆς των. Σχεδιάζουσι νὰ περνοῦν ἐκεῖ τοὺς χειμῶνας. Τὰ καλοκαίρια θὰ μένουσι εἰς τὸ ὠραῖόν των σπίτι εἰς τὸ Χαμπσάιερ (Πᾶξχιλ, Μπέντλεϋ.

Ἐὰν ἡ ὑγεία τοῦ Ἀρχηγοῦ τῶν Προσκόπων τὸ ἀπαιτήσῃ, ἴσως κατοικήσουσι μονίμως εἰς τὴν Κέννα.

«Ὁ ἀρχιπρόσκοπος εἶναι ὁ εὐτυχέστερος ἀνθρώπος εἰς τὸν κόσμον», εἶπε πρὸ δλίγων ἡμερῶν ἡ Λαίδη Μπάντεν Πάουελ εἰς τὴν διεθνή Συνδιάσκεψιν τῶν Ὀδηγῶν εἰς τὸ Ἀντελπόντεν. «Ἐὰν ἡ καρδιά του εἶναι πλέον κουρασμένη, ἐξακολουθεῖ ὅμως πάντοτε νὰ εἶναι πολὺ εὐθυμος».

Ὁ ἀρχιπρόσκοπος ἡλικίας ἤδη 81 ἐτῶν κατοικεῖ τώρα εἰς τὸ Πᾶξ Χίλλ μελετῶν, σχεδιάζων καὶ συγγράφων.

Τελευταίως προσήρμωσε ἕνα ἀπὸ τὰ παλιὰ προσκοπικὰ σχέδιά του διὰ νὰ χρησιμοποιηθῇ ὡς ἐβλήμα διὰ τὸν προσκοπικὸν ἔρανον ποὺ γίνεταί τώρα. Εἰς τὸ σχέδιον αὐτὸ φαίνεται ἕνας πρόσκοπος, ὡς Ἅγιος Γεώργιος νὰ ἀκοντίζῃ τὸν δράκον. Τὸ ἄλογον εἰς τὴν εἰκόνα φαίνεται γηρασμένον καὶ μικρόσωμον καὶ ὁ ἀρχιπρόσκοπος ὠνόμασεν αὐτὸ τὸ σχέδιον: «Ὁ σύγχρονος Ἅγιος Γεώργιος δυσαναλόγως προπαρασκευασμένος διὰ τὸν ἄγωνα».

Ὁ προσκοπικὸς ἔρανος ἐφθασεν ἤδη τὰς 180.000 λίρας.

— Εἰς τὸ Βέλγιον ἐωρτάσθη τὴν 15 Μαΐου ἡ 25ῃ ἐπέτειος τῆς ἰδρύσεως τῶν Βέλγων Προσκόπων παρουσίᾳ τοῦ βασιλέως Λεοπόλδου. Ὁ Λόρδος Χάμπτων ἐξ ὀνόματος τοῦ Ἀρχιπρόσκοπου ἀντεπροσώπευσε τοὺς Ἀγγλοὺς Προσκόπους.

— Ὁ Γενικὸς Ἐφορος τῶν Ἀμερικανῶν Προσκόπων Ντιάνιελ Κάρτερ Μπέρδ ἐφορτάζει τὴν 88ην ἐπέτειον τῆς γεννήσεώς του. Πρὸς τιμὴν του οἱ Πρόσκοποι τῆς Ἀμερικῆς προε-

τοιμάζουν γενικὸν προσκύνημα εἰς τὸ Σάφερν τῆς Νέας Ὑόρκης, ὅπου διαμένει.

— Εἰς τὴν Πράγαν ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ εορτασμοῦ τῶν Σοκὸλ διωργανώθη διεθνὴς προσκοπικὴ συγκέντρωσις.

— Εἰς τὸ Λουξεμβούργον καὶ τὴν Λιθουανίαν εορτάζονται τὰ 20 ἔτη ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τῶν ἐκεῖ προσκοπικῶν Σωμάτων. Μὲ τὴν εὐκαιρίαν αὐτὴν ὀργανώθησαν κατασκευάσεις, εἰς τὰς ὁποίας προσεκλήθησαν νὰ συμμετάσχουν ξένοι πρόσκοποι.

— Εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἰδρύθησαν ἑνωμοτίες Ἀεροπροσκόπων, τῶν ὁποίων τὴν ἐκπαίδευσιν ἀναλαμβάνουν Ἀγγλοὶ πιλότοι. Αἱ ἑνωμοτίαι αὗται ἀποτελοῦνται ἀπὸ παλαιούς καλοὺς προσκόπους ὁμάδων, πού ἐδρεύουν πλησίον ἀεροδρομίων.

— Τὸ παράσημον τοῦ Κόρνγουελ Σκάουτ (ἡρωικοῦ Προσκόπου) ἀπενεμήθη ἐν Ἀγγλίᾳ εἰς ἓνα ναυτοπρόσκοπον 13 ἐτῶν ὀνόματι Γκρήν, ὁ ὁποῖος ἔδειξε ἐξαιρετικὴν ψυχραιμίαν καὶ γενναιοῦτητα εἰς μακρὰν ἀσθενείαν του. Ἄρρωστος ἀπὸ τὸ 1936 ὑπέστη 2 ἐγχειρίσεις εἰς τὸ νοσοκομεῖον τοῦ Λύμιγκτον, ὅπου ἔμεινεν ἓνα ἔτος, ἄλλας 2 ἐγχειρίσεις εἰς τὸ Βασιλικὸν ὀρθο-

πεδικὸν νοσοκομεῖον τοῦ Λονδίνου περίου καὶ ἤδη εὐρίσκεται καὶ πάλιν εἰς τὸ νοσοκομεῖον τοῦ Λονδίνου, ὅπου ἔκαμε τρεῖς νέας ἐγχειρίσεις. Ἐν τῷ μεταξὺ δὲν ἔπαυσε νὰ εἶναι πρόσκοπος καὶ νὰ συμμετέχη, ὅποτε τοῦ ἐπιτρέπεται, εἰς τὴν χορωδίαν τῆς ὁμάδος του. Ἡ διευθύντρια τοῦ νοσοκομείου τοῦ Λύμιγκτον βεβαίωσι ὅτι ἡ φύσις τῆς ἀσθενείας τοῦ παρασημοφορηθέντος ἐπροξένει μεγάλους πόνους, τοὺς ὁποίους αὐτὸς ὑπέφερεν ἀγογγύστως καὶ μὲ ὑπομονὴν παρὰ τὴν ἡλικίαν του τῶν 13 ἐτῶν.

— Εἰς τὴν Πάβα ὁ προσκοπισμὸς προοδεύει, ὑπάρχουν ὁμάδες Κινέζων, Ὀλλανδῶν, Ἀγγλων, Μαλαίων, Ἰαβαναίων, Σουδανῶν καὶ Ἀράβων Προσκόπων, ἀποτελοῦν δὲ δύο Σώματα, ἐν ἀνεγνωρισμένον ἀπὸ τὸ Διεθνὲς Γραφεῖον καὶ ἐν ἀνεξάρτητον. Ἐφέτος ὀργανώθη μεγάλη κατασκήνωσις Ἀκριτῶν, πρόκειται δὲ νὰ γίνῃ καὶ μεγάλη συγκέντρωσις ἕλων τῶν Προσκόπων τῆς νήσου.

Κολυμβητικὸς ἀγὼν Λυκοπούλων τῆς Ἀγέλης τῆς θῆς Ὁ. Ἀ. ΝΗ.
ἐν Π. Φαλήρω τὸ 1937 (Φωτ. Ἀκέλα Σαράτσογλου).

ΠΝΕΥΜΑ ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΟ
Κ Δ Ι
ΠΝΕΥΜΑ ΝΑΥΤΟΠΡΟΣΚΟΠΙΚΟ

“Όλοι βέβαια θά ξέρετε ότι στον προσκοπισμό υπάρχει κάτι που το λέμε πνεύμα προσκοπικό και αυτό ακριβώς το «κάτι» είναι εκείνο που δίνει στην κίνησή μας τον τόνο, και μās κάνει να ξεχωρίζουμε από τους άλλους. Δέν πρόκειται σήμερα να σās αναπτύξω τί είναι αυτό το προσκοπικό πνεύμα που τόσο δύσκολα μπορεί κανείς και να το εξηγήσει αλλά και να το καταλάβη· άλλωστε στο βιβλίο «ό Προσκοπισμός του R. P. J. Sévin υπάρχει μία τόσο ζωντανή και ωραία περιγραφή του πνεύματος αυτού που θά ήταν τολμηρό να γράψη κανείς μία καινούργια.

Έκείνο όμως που ίσως να μñ ξέρετε όλοι είναι ότι, δίπλα στο προσκοπικό πνεύμα υπάρχει ένα πνεύμα ναυτοπροσκοπικό, και μ’ αυτό ακριβώς θά σās απασχολήσω σήμερα.

Πρώτα απ’ όλα όμως πρέπει να εξηγηθούμε το ναυτοπροσκοπικό πνεύμα ούτε συγκρούεται ούτε στραβοκιντᾶ το προσκοπικό. Απλώς είναι συμπλήρωμά του, ακριβώς όπως ή ναυτική ζωή των ναυτοπροσκόπων είναι το συμπλήρωμα της προσκοπικής των ζωής. Και όπως ένας ναυτοπρόσκοπος είναι πρώτα πρόσκοπος και έπειτα ναυτικός έτσι πρώτα έχει κανείς το προσκοπικό πνεύμα και έπειτα το ναυτοπροσκοπικό.

Αφού κάναμε την απαραίτητη αυτή διευκρίνιση, θά πρέπει τώρα να σās εξηγήσω τί είναι αυτό που ονομάζω πνεύμα ναυτοπροσκοπικό. Το πράγμα είναι δύσκολο και θ’ αναγκασθώ να χρησιμοποιήσω την μέθοδο των αιτζαμήδων. Θά σās αναφέρω δηλαδή στην αρχή μερικά παραδείγματα από τα όποια λείπει το ναυτοπροσκοπικό πνεύμα.

Φαντασθήτε μία βάρκα, που έρχεται ν’ άγκυροβολήσει. Όταν πλησιάζει στην στεριά πηδᾶ ένας μέσα στη θάλασσα, παίρνει το άγκυρόσχοινο και τραβώντας το ακριβώς όπως τραβούν τα γαϊδούρια από την καπιστρόνα άγκυροβολεί. Έν τῶ μεταξύ ένας άλλος, που πέφτει κι’ αυτός με τη σειρά του μέσα, κρατᾶ την βάρκα από την πρύμνη φοβούμενος φαίνεται μη τον κλωστήση όπως του άξιζε. Και άρχίζει ή αποβίβασις. Φαντασθήτε ακόμη ότι όλα τα πανιά είναι επάνω και ή βάρκα που δείχνει το πλευρό της στον άνεμο, με το παραμικρό αεράκι κουπαστᾶει ως τα μούνια. Που υπάρχει

εδῶ έλλειψις πνεύματος ναυτοπροσκοπικού; Απλούστατα. Είτε με υπερωκεάνειον πηγαίνετε είτε με βαρούλα, με φρέσκια σοροκάδα ή με ελαφρότατο μελεμάκι, είσαστε υπυχωρωμένοι να τηρήτε ώρισμένους κανόνες που διακρίνουν τους ναυτικούς από τους τσεληγκάδες με την γκλίτσα. Δέν τους τηρείτε; Τότε σās λείπει ένα από τα στοιχεία εκείνου που λέμε: πνεύμα ναυτοπροσκοπικό.

Υποθέσατε ότι βλέπετε ποντοπορούσαν μία βάρκα Ναυτοπροσκοπικής Όμάδος. Από το πλήρωμα ό ένας φορεϊ κασκέτο, σώβρακο και μαῦρα παπούτσια· κάθεται ίσως και ανάποδα στην παπαδιά και κυβερνᾶ βλέπων κατά την αντίθετη διεύθυνσι από εκείνην που διευθύνεται ή βάρκα. Οι άλλοι προσπαθούν να τραβήξουν κουπί. Ό ένας απ’ αυτούς είναι ξιπόλιτος και φορεϊ μακρὺ πανταλόνι, ό κορμός του είναι γυμνός και στο κεφάλι έχει ένα μαντιλάκι δεμένο στις τέσσερες γωνίες. Άλλος φορεϊ ένα μπανιερό που κλαίει επάνω του. Το όλον άποτελεί φυσικά ένα σύνολον αξιολάκρυτον (που ελπίζω να μη βλέπουμε στην πραγματικότητα).

Υπάρχει εδῶ έλλειψις πνεύματος ναυτοπροσκοπικού; Υπάρχει και παραύπάρχει. Οι ναυτοπρόσκοποι δέν είμαστε μπουλουόκι ασύντακτο κουρελήδες και κακομοιριασμένοι· είμαστε ώργανωμένοι, έχουμε στολή, έχουμε υπερηφάνεια (υπό την καλή της σημασία). Για πηγαίνετε επάνω σ’ ένα καράβι του βασιλικού ναυτικού. Θά το δῆτε να λάμπη, και οι ναύτες είναι ντυμένοι της ώρας είτε στολή εξόδου φορούν είτε στολήν άγγαρείας. Το ίδιο και στα κόττερα.

Ίσως να βρεθῆ κανείς να πῆ ότι εμείς είμαστε ναυτοπρόσκοποι και όχι ναύτες. Άς με συγχωρήσει πολύ αλλά ή παρατήρησις του είναι άνόητος. Βέβαια δέν είμαστε ναύτες γιατί είμαστε παιδιά, γιατί έχουμε μεγάλες διαφορές κτλ. Άλλά εφόσον στο ίδιο στοιχείο: την θάλασσα, εις κάθε τι που έχει σχέση μ’ αυτήν, ό ναυτοπροσκοπισμός και το ναυτικό, Βασιλικό ή ιδιωτικό, πρέπει να έχη καταπληκτική ήμοιότητα.

Η τάξι, ή καθαριότης και ή ευπρέπεια είναι δείγμα πολιτισμοῦ και άποτελεί το δεύτερο στοιχείο του ναυτοπροσκοπικού πνεύματος.

Όστε πρώτον: τήρησις ναυτικῶν κανόνων, δεύτερον: τάξις, καθαριότης και ευπρέπεια.

Γιατί όμως να λέμε πνεύμα ναυτοπροσκοπικό και όχι πνεύμα ναυτικό αφού και οι δυο αυτοί κανόνες υπάρχουν τόσο στο βασιλικό ναυτικό

ὅσο καὶ στοὺς ἑρασιτέχνας τῆς θαλάσσης; Γιατὶ ὑπάρχει κι' ἓνα τρίτο στοιχεῖο τὸ καὶ σπουδαιότερο γιὰ μᾶς.

Σᾶς εἶπα καὶ ἄλλοτε ὅτι ὑποσχεθῆκαμε νὰ παίζωμε τὸ προσκοπικὸ παιγνίδι μὲ εὐλιχρίνεια καὶ μ' ὅλους τοὺς κανόνες. Ἄν δὲν τηρήσωμε τὴν ὑπόσχεσί μας αὐτὴν ποὺ ἀποτελεῖ τὸ τρίτο στοιχεῖο τοῦ ναυτοπροσκοπικοῦ πνεύματος, ἡμπορεῖ ἴσως νὰ εἴμεθα καλοὶ ναυτικοί, ἀλλὰ ἀσφαλῶς δὲν εἴμεθα πρόσκοποι.

ΔΙΓΕΝΗΣ

ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΙΣ

Μία ἀπὸ τὰς πλέον εὐτυχισμένας στιγμὰς τῆς προσκοπικῆς μου ζωῆς πλησιάζει.

Ἡ καλοκαιρινὴ κατασκήνωσις μᾶς περιμένει! Μέσα εἰς τὰ πεῦκα καὶ πλατὶ εἰς τὴν θάλασσαν θὰ στήσωμεν καὶ ἐφέτος ἐπὶ 15 — 20 ἡμέρας τὴν χαρούμενη καὶ εὐτυχισμένη μικρὴ πολιτείαν μας.

Ὅλοι θὰ βάλωμεν τὰ δυνατὰ μας διὰ νὰ καταστήσωμεν τὴν πολιτείαν μας αὐτὴν ὅσον ἡμποροῦμεν καλλίτηρην. Τεμπέληδες δὲν θὰ ὑπάρχουν εἰς αὐτήν. Ἴσοι ὅλοι εἰς τὴν δουλειὰ καὶ εἰς τὸ παιγνίδι, γελαστοὶ πάντοτε, μὲ τὴν καρδιὰ ὀρθάνοικτη, θὰ κάνωμεν νὰ βασιλεύσῃ ἐκεῖ μέσα ἡ ἀγάπη καὶ ἡ καλὴ θέλησις. Καὶ ἂν ποτέ, κανεὶς ἀπ' ὅλους μας ἀντιληφθῇ, ὅτι ἓνας πρωτόπειρος ἀδελφός μας δὲν τὰ καταφέρνει καλὰ εἰς τὴν δουλειὰ ποὺ τοῦ ἀνέθεσαν ἢ ὅτι ἓνας ἄλλος ἐκουράσθη λιγάκι, θὰ τρέξῃ αὐθόρμητα νὰ τοῦ προσφέρῃ τὴν βοήθειάν του, προσέχων πάντοτε νὰ μὴ τὸν πειράξῃ, νὰ μὴ τὸν στενοχωρήσῃ.

Ἡ τάξις, ἡ καθαριότης καὶ ἡ χαρὰ θὰ εἶναι τὰ γνωρίσματα τῆς μικρῆς θαυμαστῆς πολιτείας μας, ποὺ θὰ ἰδρῦσωμεν μετ' ὀλίγας ἡμέρας. Νόμος τῆς, θὰ εἶναι ὁ Νόμος ὁ δικός μας ὁ Προσκοπικὸς καὶ ἐγὺ ἡσὶς τῆς πιστῆς καὶ αὐστηρεᾶς τηρησεῶς του ἀπ' ὅλους μας ἀνεξαιρέτως θὰ εἶναι ἡ ἀνάμνησις τῆς ἐπισήμου ὑποσχέσεώς μας τῆς Προσκοπικῆς. Ὁδηγὸς εἰς τὰς πράξεις μας, εἰς τὰς σκέψεις μας καὶ εἰς τοὺς λόγους μας θὰ εἶναι ὁ Νόμος μας αὐτός, ἂν ὅμως πάλιν καμμιά φορὰ τύχῃ νὰ ἀμφιβάλλωμεν διὰ τὸ τί πρέπει νὰ κάνωμεν, δὲν θὰ ἔχωμεν παρὰ νὰ στρεψώμεν τὸ βλέμμα μας ὑψηλὰ εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ ποὺ παρυστέκει καὶ σκεπάζει πάντοτε τὰς Δικαίας Πο-

λιτείας, θὰ εἶναι πάντα ἐκεῖ διὰ νὰ μᾶς καθοδηγήσῃ.

Καὶ μετὰ, ὅταν περάσουν αἱ 15 — 20 εὐτυχισμένα αὐταὶ ἡμέραι καὶ μὲ ζωηρὰν ἀκόμη τὴν ἀνάμνησίν των ἐπανέλθωμεν εἰς τὰ σπίτια μας, μέσου εἰς τὴν μεγάλην πολιτείαν, θὰ ἐξικολουθήσωμεν μὲ μεγαλύτερον ἀκόμη ἐνθουσιασμὸν καὶ μὲ τὸ ἴδιο πνεῦμα τῆς συναδελφωσύνης καὶ τῆς ἀγάπης τὸ προσκοπικὸ μας παιγνίδι, βέβαιοι πὼς σιγά-σιγά θὰ καταστήσωμεν καὶ τὴν Μεγάλην Πολιτείαν μας, τόσον εὐτυχισμένην, τόσον χαρούμενην, τόσον δικαίαν, ὅσον ὑπῆρξεν ἢ μικρὴ θαυμαστὴ πολιτεία τῆς κατασκήνωσεώς μας.

Α.—

ΜΙΑ ΚΑΛΗ ΠΡΑΞΙΣ (:) :

Ὁ δασοφύλαξ περπατεῖ εἰς τὴν ὄχθην τοῦ ποταμοῦ. Ψάχνει νὰ πιάσῃ κανένα ψαριὸν νὰ ψαρεύῃ εἰς τὸ ἀπηγορευμένον αὐτὸ μέρος. Νά, βλέπει ἀκριβῶς ἓνα πού καλὰ κρυμμένος δπίσω ἀπὸ κάτι δένδρα, βασιτᾶ εἰς τὸ χέρι τὸ καλάμι μὲ τὸ σοβαρὸν ὕφος, τὸ ὅποῖον χρειάζεται διὰ νὰ περιμένει κανεὶς τὸ ψάρι.

— Ἄ! Σᾶς πιάνω ἐπὶ τέλους! Δὲν εἰξεύρετε ὅτι τὸ ψάρευμα ἀπαγορεύεται;

— Μὰ βεβαίως τὸ εἰξεύρω. Καὶ δὲν θὰ ἦθελε νὰ κάμω κάτι ἀπηγορευμένο. Ἄ! ὄχι ποτέ!

— Ὁραῖα τὰ λέτε. Μὰ τότε τί κάνετε ἐκεῖ;

— Ἐγώ; Εὐρῆκα ἓνα σκουληκάκι πληγωμένο καὶ προσπαθῶ νὰ τὸ πνίξω γιὰ νὰ μὴ τυρανιέται, ἀπὸ εὐσπλαγχνία, καταλαμβάνετε;

Ὁ δασοφύλαξ δὲν συνῆλθεν ἀκόμη ἀπὸ τὴν ἀπάντησιν!

Λ;

ΣΟΥΝΙΟΝ

Ἡ 3η Ὀμάς Ναυτοπροσκόπων κατεσκήνωσε ἀπὸ τῆς 5 Αὐγούστου εἰς τὸ εὐγενῶς παραχωρηθὲν ἐν Σουνίῳ πευκόφυτον κτήμα Χάρτις μὲ συμμετοχὴν 27 προσκόπων τῆς καὶ μιᾶς ἐνωμοτίας τῶν ἀδελφῶν Ναυτοπροσκόπων Ἀλεξανδρείας. Ἡ ἐκεῖ μετάβασις καὶ μεταφορὰ τοῦ ὕλικου ἔγινε διὰ τῶν σκαφῶν τῆς ὀμάδος Γλαύκη καὶ Νίκη, τὰ ὅποια καὶ χρησιμοποιοῦνται διὰ τὴν ναυτικὴν ἐξάσκησιν τῶν κατασκευωτῶν.

Λύσις : 410256=102564

Λ;

DEPTEX

ΟΔΟΝΤΟΚΡΕΜΑ ΚΑΙ ΥΓΡΟΝ

Λευκαίνει τὰ δόντια. — Τονώνει τὰ ούλα. —

Θεραπεύει τὰς άφθας καὶ τὰ ἔλκη τοῦ Στόματος, τὰς
οὐλίτιδας καὶ στοματίτιδας.

PEL-FIX

Καθαρίζει καλλωπίζει τὰ μαλλιά. Θεραπεύει τὴν
τριχόπτωσιν ἐξαλείφει τὴν πιτυρίασιν.

ΚΟΛΩΝΙΑ
ΑΡΙΣΤΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ
ΧΥΜΑ
Φαρμακείον
ΠΑΝΟΥ ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΥ
Ὀμόνοια

ΦΩΝΗ

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ
ΠΑΝΟΥ Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΥ
ΟΜΟΝΟΙΑ - ΑΘΗΝΑΙ